ஒரு சொல் மற்றொரு சொல்லுடன் பொருந்தி நிற்பது புணர்ச்சி ஆகும். நிலை மொழியுடன் வருமொழி வந்து சேரும். நிலை மொழியின் ஈற்றெழுத்தும் வருமொழியின் முதலெழுத்தும் பொருத்தமாகச் சேர்வது புணர்ச்சியாகும்.

எழுத்து வகை

எழுத்து வகையால் புணர்ச்சி நான்கு வகைப்படும். அவையாவன,

1. உயிர் முன் உயிர்
வாழை + இலை = வாழையிலை

2. உயிர் முன் மெய்
வாழை + பழம் = வாழைப்பழம்

3. மெய் முன் உயிர்
பொன் + ஒளி = பொன்னொளி

4. மெய் முன் மெய்
பொன் + தாலி = பொற்றாலி

இங்ஙனம் புணரும் பொழுது தோன்றல், திரிதல் கெடல், இயல்பாதல் ஆகிய நான்கு மாற்றங்கள் நிகழும்.

⇒ <u>உடம்படுமெய்புணர்ச்சி</u>

நிலைமொழியின் ஈற்றெழுத்தும் வருமொழியின் முதலெழுத்தும் உயிரெழுத்துகளாயிருப்பின் புணர்ச்சியின் பொழுது அவ்விரு சொற்களையும் உடம்படுத்தற்பொருட்டு '**ய**' கரமும் '**வ**' கரமும் உடம்படுமெய்களாக வரும்.

இஈ ஐவழி யவ்வும் ஏனை
உயிர்வழி வவ்வும் ஏமுன்இவ் விருமையும்
உயிர்வரின் உடம்படு மெய்யென் றாகும்.

– (நன்னூல் 162)

மணி + அழகு
மணி + ய் + அழகு = மணியழகு (ண் + இ) + அ
நிலா + ஒளி
நிலா + வ் + ஒளி = நிலாவொளி (ல் + அ) +ஒ

⇒ <u>குற்றியலுகரப்புணர்ச்சி</u>

கு, சு, டு, து, பு, று ஆகிய ஆறும் நெடிலெழுத்தும், இரண்டு முதலிய பல எழுத்துக்களைச் சார்ந்து வரும் போதும் தன் மாத்திரையளவில் இருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இதனைக் குற்றியலுகரம் என்பர்.

1) நிலைமொழியின் ஈற்றெழுத்துக் குற்றியலு – கரமாக இருந்து வருமொழியின் முதலெழுத்து உயிராக இருந்தால், நிலைமொழியிலுள்ள குற்றியலுகரம், தான் ஊர்ந்து வந்த வல்லின மெய்யை விட்டு நீங்கும்.

எ.கா: பந்து + ஆட்டம் = பந்த் + உ + ஆட்டம்

உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டொடும் என்னும் விதிப்படி 'உ' நீங்கி பந்த் + ஆட்டம் என்றானது. **'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே'** என்னும் விதிப்படி பந்தாட்டம் எனப் புணர்ந்தது.

நிலைமொழி ஈற்று முற்றுகரமும் வருமொழியின் முதலெழுத்து உயிரெழுத்தாகவும் இருப்பின் குற்றியலுகரப் புணர்ச்சியைப் போல புணரும். **எ.கா:**
உயர்வு (வ் + உ) + அடைந்தார் = உயர்வடைந்தார்.

2) உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்வி ட்டோடும்
யவ்வரின் இய்யாம் முற்றுமற்றொ ரோவழி

– (நன்னூல் 164)

நிலைமொழியின் ஈறு குற்றியலுகரமாக இருந்து வருமொழியின் முதல் எழுத்து யகரமாக இருந்தால் புணரும் போது உகரம் இகரமாகத் திரியும்.

எடுத்துக்காட்டு :

- ❖ குரங்கு+ யாது = குரங்க்+ உ+ யாது
- ❖ குரங்க்+ இ+ யாது = குரங்கியாது

3) நெடிலோ டுயிர்த் தொடர்க்குற் றுகரங் களுள்
டறவொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே

– (நன்னூல் 183)

டகரம் ஊர்ந்து வரும் நெடில் தொடர் குற்றிய லுகரம் றகரம் ஊர்ந்து வரும் உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம் வருமொழியோடு இணையும் போது அவை ஊர்ந்துவரும் ஒற்று இரட்டித்து புணரும்.

எடுத்துக்காட்டு:

4) வன்றொடர் அல்லன முன்மிகா அல்வழி

- (நன்னூல் 181)

TNPSC தேர்விற்கான புத்தகங்களை பதிவிறக்கம் செய்ய www.tnpscgroup4.in

வல்லின தொடர் குற்றியலுகரம் தவிர ஏனைய

காடு + கோழி	காட் + இட் + உ + கோழி	காட்டுக் கோழி
	காட்ட் + உ + கோழி	
ஆறு + பாலம்	ஆற் + ற் + உ + பாலம்	ஆற்றுப் பாலம்
	ஆற்ற் + உ + பாலம்	
கிணறு + தவளை	கிணற் + ற் + உ + தவளை	கிணற்றுத் தவளை
	கிணற்ற் + உ + தவளை	

குற்றியலுகரங்களின் முன் வரும் வல்லினம் அல்வழி புணர்ச்சியில் மிகாது.

எடுத்துக்காட்டு

- நாகு + கடிது - நாகுகடிது
- எஃகு+ சிறிது - எஃகிறிது
- குரங்கு+ பெரிது – குரங்கு பெரிது
- தெள்கு+ சிறிது – தெள்கு சிறிது

5) **இடைத்தொடர் ஆயுதத் தொடரொற் றிடையின் மிகாநெடில் உயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை. - (நன்னூல் 182)**

வேற்றுமை புணர்ச்சியில் இடைத்தொடர் முன்னும், ஆயுதத்தொடர் முன்னும், ஒற்றிடையே மிகாத நெடில் தொடர் முன்னும், உயிர்த்தொடர் முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகாது.

6) **மென்றொடர் மொழியுள் சிலவேற் றுமையில் தம்மின வன்றொட ராகா மன்னே**

- (நன்னூல் 184)

எடுத்துக்காட்டு

- செம்பு + குடம் – செம்பு குடம்
- சுரும்பு + நான் - சுருப்புநாண்
- கரும்பு + வில் - கருப்பு+ வில்
- சிலம்பு + அதிகாரம் - சிலப்பதிகாரம்

‘பல’ ‘சில’ சொல்புணர்ச்சி

பல என்னும் சொல் முன் பல என்னும் சொல்லும் சில என்னும் சொல் முன் சில என்னும் சொல்லும் புணரும் போது,

1. **இயல்பாக புணரும்**

- பல + பல - பல பல
- சில + சில - சில சில.

2. **வல்லெழுத்து மிக்கு புணரும்**

- பல + பல – பலப்பல
- சில + சில – சிலச்சில

3. **‘ல’ கரம் ‘ற’ கரமாகத் திரிந்து புணரும்.**

- பல + பல – பற்பல
- சில + சில – சிற்சில

4. **பல, சில என்னும் சொற்களின் முன் பிற சொற்கள் வந்து புணரும் போது அகரம் கெட்டும் புணரும், கெடாமலும் புணரும்.**

அகரம் கெடாமல் புணர்ந்தது

- பல + கலை – பலகலை ;
- சில + வளை – சிலவளை

அகரம் கெட்டு புணர்ந்தது

- பல + கலை – பல்கலை ;
- சில + வளை – சில்வளை

தனிக்குறில் முன் ஒற்று புணர்ச்சி

நிலைமொழியில் தனிக்குறிலை அடுத்து ஒற்றெழுத்து வந்து வருமொழியின் முதலில் உயிர்வரின் ஒற்று இரட்டிக்கும் விதி :

“தனிக்குறில் முன்னொற்று உயிர்வரின் இரட்டும்”

– நன்னூல். 205

எ.கா :

❖ **கண் + ஓட்டம்**

கண் + ண் + ஓட்டம் – ஒற்று இரட்டித்தது

கண்ணோட்டம் – உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றியது.

❖ **பொன் + ஒளி**

பொன் + ன் + ஒளி – ஒற்று இரட்டித்தது

பொன்னொளி – உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றியது.

1. **<u>ன – ல – ண – ள மாற்றம் :</u>**

www.tnpscgroup4.in

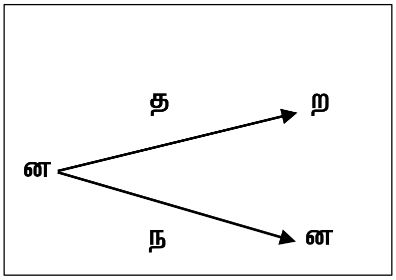

நிலை மொழியின் ஈற்றில் 'ன'கர ஒற்று வந்து வருமொழி முதலில் 'த' கரம் வந்தால் அந்த 'த' கரம் 'ற' கரமாக மாறும்.

எ.கா : பொன் + தாலி – பொற்றாலி

நிலைமொழியின் ஈற்றில் 'ன' கர ஒற்று வந்து வருமொழி முதலில் 'ந' கரம் வந்தால் அந்த 'ந' கரம் 'ன' கரமாக திரியும்.

எ.கா : பொன்+நாடு – பொன்னாடு

2.

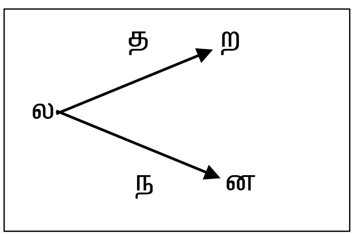

நிலை மொழியின் ஈற்றில் 'ல' கர ஒற்று வந்து வருமொழி முதலில் 'த' கரம் வந்தால் அந்த 'த' கரம் 'ற' கரமாகத் திரியும். எ.கா:

- கல் + தீது – கற்றீது
- நல் + திணை – நற்றிணை

நிலை மொழியின் ஈற்றில் 'ல' கர ஒற்று வந்து வருமொழி முதலில் 'ந' கரம் வந்தால் அந்த 'ந' கரம் 'ன' கரமாகத் திரியும். எ.கா:

- கல் + நன்று – கன்னன்று
- நல் + நூல் – நன்னூல்

3. நிலை மொழியின் ஈற்றில் 'ண' கர ஒற்று வந்து வருமொழி முதலில் 'த' கரம் வந்தால் அது 'ட' கரமாக மாறும். **எ.கா :**

- உறிக்கண் + தயிர் – உறிக்கட்டயிர்
- மண் + தீயது – மண்டீயது

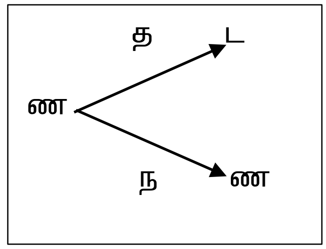

நிலை மொழியின் ஈற்றில் 'ண' கர ஒற்று வந்து வருமொழி முதலில் 'ந' கரம் வந்தால் அது 'ண' கரமாக மாறும். **எ.கா :**

- கண் + நோய் – கண்ணோய்
- மண் + நன்று – மண்ணன்று

4. நிலை மொழியின் ஈற்றில் 'ள' கர ஒற்று வந்து வருமொழி முதலில் 'த' கரம் வந்தால் அது 'ட' கரமாக மாறும். **எ.கா :**

❖ முள் + தீயது – முட்டீயது

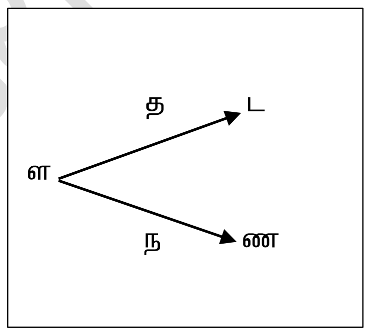

நிலை மொழியின் ஈற்றில் 'ள' கர ஒற்று வந்து வருமொழி முதலில் 'ந' கரம் வருமாயின் அந்த 'ந' கரம் 'ண' கரமாக மாறும். **எ.கா :**

- முள் + நன்மை – முண்ணம்மை
- முள் + நன்று – முண்ணன்று

5. நிலை மொழியின் ஈற்றில் 'ல' கர ஒற்று வந்து வருமொழி முதலில் மெல்லினம் வந்தால் அந்த 'ல' கர ஒற்று 'ன' கரமாக மாறும். **எ.கா :**

❖ சொல் + மனசாட்சி = சொன்மாட்சி

❖ வில் + மாண்டது = வின்மாண்டது.
(ல் + மெல்லினம் – ன்)

www.tnpscgroup4.in

6. நிலை மொழியின் ஈற்றில் 'ள' கர ஒற்று வந்து வருமொழி முதலில் மெல்லினம் வந்தால் அந்த 'ள' கர ஒற்று 'ண' கரமாக மாறும். **எ.கா :**

- ❖ முள் + மாட்சி = முண்மாட்சி
- ❖ முள் + மாண்டது = முண்மாண்டது

(ள் + மெல்லினம் – ண்)

7. நிலைமொழியின் ஈற்றில் 'ன' கர, 'ல' கர ஒற்றுக்கள் வந்து, வருமொழியின் முதலில் வல்லினம் வந்தால் அந்த ஒற்றுக்கள் 'ற' கரமாக மாறும்.

எ.கா :

- பொன் + குடம் – பொற்குடம்.
- கல் + சிலை – கற்சிலை

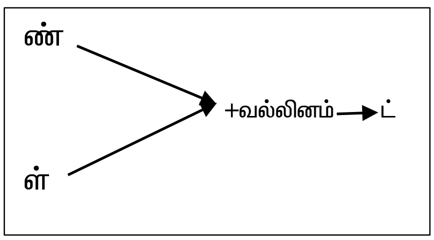

8. நிலைமொழியின் ஈற்றில் 'ண'கர,'ள' கர ஒற்றுக்கள் வந்து வருமொழியின் முதலில் வல்லினம் வருமாயின் அந்த ஒற்றுக்கள் 'ட' கரமாக மாறும். **எ.கா:**

- ❖ மண் + குடம் – மட்குடம்
- ❖ வாள் + போர் – வாட்போர்

திசைப்பெயர்புணர்ச்சி

திசைப்பெயர்கள் முன் வேறு திசைப்பெயர்களோ அல்லது பிற சொற்களோ வந்து புணரும் போது நிலை மொழியின் ஈற்றிலுள்ள உயிர்மெய் எழுத்தும், அதன் அயல் எழுத்தாக வரும் ஒற்றெழுத்தும் (க்) நீங்கிப் புணரும்.

எ.கா : வடக்கு + மேற்கு = வடமேற்கு

ஈற்று உயிர்மெய் நீங்கியபின் அயல் எழுத்தான ஒற்றெழுத்து 'ற'கரமாக இருப்பின் அது 'ன' கரமாகவோ, 'ல' கரமாகவோ திரிந்து புணரும். **எ.கா :**

- ❖ தெற்கு + கிழக்கு – தென்கிழக்கு
- ❖ மேற்கு + நாடு – மேல்நாடு

பூப்பெயர்புணர்ச்சி

நிலைமொழியாக 'பூ' என்னும் பெயர்ச்சொல் முன் வல்லின எழுத்து வந்து புணரும் பொழுது அந்த வல்லின எழுத்திற்கு இனமான மெல்லின எழுத்து மிக்குப் புணரும். **எ.கா :**

- ❖ **பூ + கொடி – பூங்கொடி**

சிலவிடங்களில் வல்லெழுத்து மிக்குப் புணரும்.

எ.கா : பூ + செடி – பூச்செடி

"பூப்பெயர் முன் இன்மென்மையுந் தோன்றும்"

– (நன்னூல் 200)

<u>பண்புப்பெயர் புணர்ச்சி</u>

1) ஈறு போதல் :

எ.கா:

- ❖ இளமை + வயது – இளவயது

2) இடையுகரம் இய்யாதல் :

எ.கா:

- ❖ கரியன் – கருமை + அன்
- ❖ ஈறுபோதல் – கரு + அன்
- ❖ இடையுகரம் இய்யாதல்

கரு + அன் – கரி + அன்

- ❖ யகர உடம்படுமெய் பெறல்

கரி + அன் – கரியன்

3) ஆதீநீடல் :

- ❖ செம்மை + அடி
- ❖ ஈறுபோதல் – செம் + அடி
- ❖ ஆதீநீடல் – சேம் + அடி
- ❖ மகரம் கெடல் – சே + அடி
- ❖ உடம்படுமெய் பெறல் – சே + வ் + அடி
- ❖ உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே – சேவடி

**"ஈறு போதல் இடை உகரம் இய்யாதல்
ஆதீ நீடல் அடிஅகரம் ஐ ஆதல்**

www.tnpscgroup4.in

தன்னெற்று இரட்டல் முன்நின்ற மெய்திரிதல் இனம் மிகல் இணையவும் பண்பிற்கு இயல்பே''

– (நன்னூல் 136)

4) அடியகரம் ஐயாதல் :

- ❖ பைந்நிணம் – பசுமை + நிணம்
- ❖ ஈறுபோதல் விதிப்படி, பசு + நிணம் என்றானது.

❖ அடியகரம் ஐயாதல் என்னும் விதிப்படி, பைசு + நிணம் என்றானது.

❖ 'இனையவும்' என்ற விதிப்படி, இடையுகரம் 'ச' கரத்தோடு கெட்டு விதிப்படி பை + நிணம் என்றானது.

❖ 'குறில் வழி ய, தனிஐ, நொ, து முன் மெலி மிகும்'' என்ற விதிப்படி, பைந்நிணம் என்றானது.

5) தன்னொற்றிரட்டல் :

❖ பச்சூன் – பசுமை + ஊன்

❖ ஈறுபோதல் விதிப்படி – பசு + ஊண் என்றானது.

❖ ஈற்றயல் உயிர் கெடல் விதிப்படி
பசு + ஊன் – பச் + ஊன் என்றானது.

❖ தன்னொற்று இரட்டல் விதிப்படி,
பச்ச் + ஊன் என்றானது.

❖ உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி
பச்ச் + ஊன் = பச்சூன் என்றானது.

❖ வெற்றிலை – வெறுமை + இலை ஈறுபோதல் விதிப்படி,
வெறு + இலை என்றானது.

❖ தன்னொற்று இரட்டில் விதிப்படி,
வெற்று + இலை என்றாகி = வெற்றிலை எனப் புணர்ந்தது.

6) முன்னின்ற மெய் திரிதல் :

❖ வெஞ்சினம் – வெம்மை + சினம்

❖ ஈறுபோதல் விதிப்படி வெம் + சினம் என்றானது.

❖ முன்னின்ற மெய் திரிதல் விதிப்படி வெம் + சினம் – வெஞ்சினம் என்றாகி வெஞ்சினம் என்று புணர்ந்தது.

7) இனம் மிகல் :

❖ பெருங்களிறு – பெருமை + களிறு

❖ ஈறுபோதல் விதிப்படி பெரு + களிறு என்றானது.

❖ இனம் மிகல் என்ற விதிப்படி வருமொழியின் முதலெழுத்தான 'க'விற்கு இனமான மெய்யெழுத்து 'ங்' தோன்றி பெருங் + களிறு என்றாகி பெருங்களிறு என்று புணர்ந்தது.

> ஈறு போதல் விதிப்படி மை விகுதி மறைந்த பிறகு நிலைமொழியின் இறுதியில் மகரமெய் நின்று, வருமொழி முதல் எழுத்தாக க, ச, த, ப வந்தால் **'முன்னின்ற மெய் திரிதல்'** விதியைப் பயன்படுத்த வேண்டும். மகர மெய் வராத நிலையில் 'இனம் மிகல்' விதியைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி

1) மெய்யீற்றின் முன் உயிர் :

எ.கா: தமிழ் + அன்னை

'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி,

தமிழ் + அன்னை – தமிழன்னை என்றானது.

2) முள் + இலை :

''தனிக்குறில் முன் ஒற்றுயிர்வரின் இரட்டும்'' என்ற விதிப்படி, முள்ள் + இலை என்றானது.

பின், ''உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே'' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து முள்ள் + இலை – முள்ளிலை என்று புணர்ந்தது.

3) மகர ஈறு :

மகர ஈற்றுச் சொற்கள் வருமொழியோடு புணரும் போது ஈற்று மகரம் கெட்டு நிலைமொழியில் உயிர் ஈறாக வந்து வருமொழியில் உயிர் வந்தால் உடம்படுமெய் பெற்றும், வல்லின எழுத்து வந்தால் வல்லெழுத்து மிக்கும் புணரும்.

TNPSC தேர்விற்கான புத்தகங்களை பதிவிறக்கம் செய்ய www.tnpscgroup4.in

1.எ.கா :

❖ **மரவிலை – மரம் + இலை**

"மகர ஈறும் கெடும்" என்ற விதிப்படி நிலைமொழியின் ஈற்றிலுள்ள 'ம' கரம் கெட்டு மர + இலை என்றானது. வருமொழியின் முதல் உயிர் வந்தால் உடம்படுமெய் பெற்று வரும் என்ற விதிப்படி மர + வ் + இலை என்றானது.

"உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே" என்ற விதிப்படி மரவிலை என்றானது.

2. எ.கா : மரக்கிளை – மரம் + கிளை

❖ 'ம' கர ஈறு கெடும் என்ற விதிப்படி நிலைமொழியின் ஈற்றிலுள்ள 'ம' கரம் கெட்டு மர + கிளை என்றானது.

❖ வருமொழியின் முதலில் வல்லினம் வந்தால் வல்லினம் மிக்குப் புணரும் என்ற விதிப்படி மரக் + கிளை என்றாகி மரக்கிளை என்று புணர்ந்தது.

❖ சிலவிடங்களில் வருமொழியின் முதலில் வல்லினம் வரும் போது வல்லினத்திற்கு இனமான மெல்லினமாக மகரவீறு திரிந்து புணரும்.

3. எ.கா : தினந்தினம் – தினம் + தினம்

❖ வருமொழியின் முதலான 'த'கரத்திற்கு இனமான 'ந்' ஆக மகரவீறு திரிந்து தினந்தினம் என்றானது.

❖ வருமொழியின் முதல் மெல்லினமாகவோ இடையினமாகவோ வந்தால் மகரவீறு கெட்டுப் பின் இயல்பாக புணரும்.

❖ **எ.கா :**

➢ இனமணி – இனம் + மணி

➢ மரவேர் – மரம் + வேர்

இயல்பீறு , விதியீறு , – புணர்ச்சி

❖ இயல்பீறாகவோ விதியீறாகவோ வரும் நிலைமொழியின் இறுதியில் நிற்கும் உயிரெழுத்துடன், க, ச, த, ப, வல்லின மெய்களை முதலில் கொண்ட வருமொழிச் சொல் சேரும்போது அவற்றிடையே வல்லொற்று மிகுந்து புணரும். (எ.கா.) திரைப்படம் – திரை + படம்

❖ இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் க, ச, த, ப, மிகும் என்னும் விதிப்படி திரை + ப் + படம். திரைப்படம் என்றானது.

➢ **மரக்கலம் – மரம் + கலம்**

➢ 'மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும்' எனும் விதிப்படி மர + கலம் – மரக்கலம் என்றானது.

❖ இயல்பீறு என்பது இயல்பாக நிற்கும் சொல்லின் வடிவம். **எ.கா : பள்ளி + தோழன் – பள்ளித்தோழன்** ❖ விதியீறு என்பது புணர்ந்த பின் நிற்கும் சொல்லின் வடிவம். நிலம் + தலைவர் – நில + தலைவர் நிலத்தலைவர். (விதியீறு)

பயிற்சி

1. கருத்தோடிசைத்து - கருத்தோடு + இசைத்து

➢ 'உயிர்வரின் உக்குறல் மெய் விட்டு ஓடும்' என்ற விதிப்படி கருத்தோட் + இசைத்து என்றானது.

➢ 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து கருத்தோட் + இசைத்து – கருத்தோடிசைத்து என்று புணர்ந்தது.

2. நானென்று - நான் + என்று

➢ 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி நானென்று என்று புணர்ந்தது.

3. தினந்தினம் - தினம் + தினம்

➢ 'வன்மைக்கு இனமாத் திரிபவும் ஆகும்' எனும் விதிப்படி, வருமொழி முதலில் வல்லினம்(த்) வந்ததால் நிலைமொழி

ஈற்றில் உள்ள மகர மெய் 'ந' கரமாய் திரிந்து 'தினந்+ தினம்-

- தினந்தினம்' எனப் புணர்ந்தது.

4. ஒன்றேயென்னின்- ஒன்றே + என்னின்

- இது உடம்படுமெய் புணர்ச்சியாகும். உடம்படுமெய் ய், வ்.
- நிலைமொழி ஈற்றில் உயிர் வந்து வரும் மொழி முதல் உயிரெழுத்து வந்தால் இவ்விரண்டு உயிர்களையும் உடம்படுத்த 'ய்' அல்லது 'வ்' என்ற உடம்படுமெய் தோன்றும்.
- ஒன்றேயென்னின்- ஒன்றே+ என்னின்- ஒன்றே+ ய்+ என்னின்
- ' உடல்மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்னும் விதிப்படி ' ய் + எ- யெ என்றாகி ஒன்றேயென்னின் என்று புணர்ந்தது.
- ஒன்றேவென்னின் - ஒன்றே+வ்+ என்னின்
- ஒன்றேவென்னின் என்றும் புணரும்.

5. கூர்ம்படை - கூர்மை + படை

- 'ஈறுபோதல்' என்ற விதிப்படி 'மை' விகுதி கேட்டு கூர்+ படை என்று ஆனது.
- 'இனம் மிகல்' என்னும் விதிப்படி வருமொழி முதலில் வந்துள்ள வல்லினத்திற்கு (ப்) இனமான மெல்லினம் (ம்) மிகுந்து கூர்+ ம்+ படை - கூர்ம்படை என்று ஆனது.

6. கயன்முள் – கயல் + முள்

- 'லள வேற்றுமையில் மெலிமேவின் னணவும்' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் 'ம' கர மெல்லினம் வந்ததால் நிலைமொழி ஈற்றில் வந்துள்ள 'ல' கரம் 'ன' கரமாய்த் திரிந்து கயன்+முள் என்றானது.

7. கடுந்திறல் – கடுமை + திறல்

- 'ஈறுபோதல்' என்னும் விதிப்படி 'மை' விகுதி கெட்டு கடு+ திறள் என்றானது.
- 'இனம் மிகல்' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதல் எழுத்தான 'த' கரத்திற்கு இனமான 'ந' கர மெல்லினம் (ந்) தோன்றி கடு+ந்+திறள்-கடுந்திறல் என்றானது.

8. பகலுறை- பகல் + உறை

- 'உடல்மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்னும் விதிப்படி (ல்+ உ- லு) என்று புணர்ந்து பகலுறை என்றானது.

9. முதுமரம் - முதுமை + மரம்

- ஈறுபோதல் விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு முது+ மரம் என்றாக இயல்பாகப் புணர்ந்து முதுமரம் என்று ஆனது.

10. வண்டினம் - வண்டு + இனம்

- 'உயிர்வரின் உக்குறல் மெய்விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி வண்ட்+ இனம் என்று ஆனது.
- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து வண்ட்+ இனம் -வண்டினம் என்றானது.

11. ஆண்டவர்க்கு -ஆண்டு+ அவர்க்கு

- 'உயிர்வரின் உக்குறல் மெய்விட்டோடும் என்ற விதிப்படி ஆண்ட்+ அவர்க்கு என்று ஆனது.
- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து ஆண்ட்+ அவருக்கு - ஆண்டவருக்கு என்றானது.

12. அருந்துயர்- அருமை + துயர்

- ஈறுபோதல் விதிப்படி மை விகுதி கேட்டு அரு+ துயர் என்றானது.
- 'இனம் மிகல்' என்ற விதிப்படி வருமொழியின் முதல் எழுத்தான வல்லினத்திற்கு (து) இனமான (ந்) தோன்றி அருந்+ துயர் என்றாகி அருந்துயர் என்று ஆனது.

13. பெருங்களிறு – பெருமை + களிறு

- ஈறுபோதல் விதிப்படி மை விகுதி கேட்டு பெரு+ களிறு என்றானது.

TNPSC தேர்விற்கான புத்தகங்களை பதிவிறக்கம் செய்ய www.tnpscgroup4.in

- 'இனம் மிகல்' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலான
- வல்லினத்திற்கு (க) இனமான (ங்) தோன்றி பெருங்களிறு என்றானது.

14. முள்ளிலை- முள் + இலை

- 'தனிக்குறில் முன் ஒற்று இரட்டிக்கும்' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் உயிர் வந்ததால், நிலைமொழி ஈற்றில் உள்ள ஒற்று இரட்டித்து முள்ள்+ இலை என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி புணர்ந்து முள்+ இலை- முன்னிலை என்றானது.

15. மானுழை- மான் + உழை

- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்னும் விதிப்படி புணர்ந்து மானுழை என்றானது.

16. சின்னாள்- சில + நாள்

- 'பல சில என்னும் இவை தம்முன் பிறவரின் அகரம் விகற்பமாகலும்' எனும் விதிப்படி, சில என்னும் நிலை மொழியின் முன் பிற சொல்லான 'ந' கரம் வந்ததால் நிலைமொழி ஈற்றின் அகரம் கேட்டு சில்+ நாள் என்றல் ஆனது.
- 'லள வேற்றுமையில் மெலிமேவின் ணனவும்' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் மெல்லினம் (நா) வந்ததால் நிலைமொழி ஈற்று எழுத்தான' ல' கரம் 'ன' கரமாகி சின்+ நாள் என்றானது
- 'னல முன் றனவும் ஆகும் தநக்கள்' என்ற விதிப்படி 'ன' கர மெய் முன் வந்த 'ந'கரம் ன கரமாகி சின்னாள் என்றானது

17. யாருமில்லை-யாரும்+இல்லை

- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்னும் விதிப்படி புணர்ந்து யாருமில்லை என்றானது.

18. யானெவன்- யான்+ எவன்

- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்னும் விதிப்படி புணர்ந்து யானெவன் என்றானது.

19. குருகுமுண்டு- குருகும் + உண்டு

- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்னும் விதிப்படி புணர்ந்து குருகுமுண்டு என்றானது.

20. அன்புடை - அன்பு + உடை

- 'உயிர்வரின் உக்குறல் மெய் விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றில் உள்ள உகரம் கெட்டு அன்ப்+ உடை என்று ஆனது.
- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்னும் விதிப்படி புணர்ந்து அன்ப்+ உடை அன்புடை என்று ஆனது.

21. பச்சூன் – பசுமை + ஊன்

- ஈறுபோதல் விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு பசு + ஊன் என்றானது.
- முற்றும் அற்று ஒரோவழி என்னும் விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்று முற்றுகரம் கெட்டு பச் + ஊன் என்றானது.
- “தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டும்” என்ற விதிப்படி பச்ச் + ஊன் என்றானது.
- ‘உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ என்னும் விதிப்படி புணர்ந்து பச்ச் + ஊன் – பச்சூன் என்றானது.

22. பைந்நிணம் – பசுமை + நிணம்

- ஈறுபோதல் விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு பசு + நிணம் என்றானது.
- ‘அடியகரம் ஐயாதல்’ என்ற விதிப்படி பைசு + நிணம் என்றானது.
- ‘இனையவும்’ என்ற விதிப்படி ‘சு’ கெட்டு பை + நிணம் என்றானது.
- ‘குறில்’ வழி ய, தனி ஐ, நொ, து முன் மெலி மிகலுமாம்’ என்ற விதிப்படி பைந் + நிணம் எனப் புணர்ந்து பைந்நிணம் என்றானது.

TNPSC தேர்விற்கான புத்தகங்களை பதிவிறக்கம் செய்ய www.tnpscgroup4.in

23. வெஞ்சினம் – வெம்மை + சினம்

- 'ஈறுபோதல்' விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு வெம் + சினம் என்றானது.
- 'முன்னின்ற மெய் திரிதல்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள 'ம'கரம் (ம்) வருமொழி முதலிலுள்ள 'ச' கரத்திற்கு இனமான (ஞ்) 'ஞ'கரமாய்த் திரிந்து வெஞ்சினம் என்றானது.

24. மாசற்றார் – மாசு + அற்றார்

- 'உயிர் வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள உகரம் கெட்டு மாச் + அற்றார் என்றானது.
- 'உடல்மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து மாச் + அற்றார் – மாசற்றார் என்றானது.

25. நன்றன்று – நன்று + அன்று

- 'உயிர் வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள உகரம் கெட்டு நன்ற் + அன்று என்றானது.
- 'உடல்மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து நன்ற் + அன்று – நன்றன்று என்றானது.

26. அறனல்ல – அறன் + அல்ல

- 'உடல்மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து அறனல்ல என்றானது.

27. விருந்தொரால் – விருந்து + ஒரால்

- 'உயிர் வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள உகரம் கெட்டு விருந்த் + ஒரால் என்றானது.
- 'உடல்மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து விருந்த் + ஒரால் – விருந்தொரால் என்றானது.

28. நிறையுடைமை – நிறை + உடைமை

- நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள உள்ள உயிரெழுத்தையும் (ஐ) வருமொழி முதலில் வந்துள்ள உயிரெழுத்தையும் (உ) இணைக்க உடம்படுமெய் தோன்றி + ய் + உடைமை என்றானது.
- 'உடல்மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து நிறை + ய் + உடைமை – நிறையுடைமை என்றானது.

29. எண்பொருள – எண் + பொருள

- ஈறுபோதல் என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு எண் + பொருள என்றானது.
- பின் இயல்பாகப் புணர்ந்து எண்பொருள என்றானது.

30. அறிவில்லார் – அறிவு + இல்லார்

- 'முற்றும் அற்று ஒரோவழி' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் உயிர் வந்ததால் நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள உகரம் கெட்டு அறிவ் + இல்லார் என்றானது.
- 'உடல்மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து அறிவ் + இலார் என்றானது.

31. வினைத்திட்பம் – வினை + திட்பம்

- 'இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றில் உயிர் (ஐ) வந்து வருமொழி முதலில் வல்லினம் (தி) வந்ததால் வல்லினம் மிகுந்து வினை + த் + திட்பம் என்றாகி வினைத்திட்பம் என்று புணர்ந்தது.

32. விழுமந்தரும் – விழுமம் + தரும்

- 'வன்மைக்கு இனமாத் திரிபவும்' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் வல்லினம் வந்ததால் நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள 'ம' கரம் கெட்டு வல்லினத்திற்கு (த) இனமான 'ந' கரமாய்த் திரிந்து விழுமந்தரும் என்றானது.

33. வீறெய்தி – வீறு + எய்தி

- 'உயிர் வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள உகரம் கெட்டு வீற் + எய்தி என்றானது.

- ‘உடல்மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ என்ற விதிப்படி புணர்ந்து வீற் + எய்தி வீறெய்தி என்றானது.

34. பெருந்தேர் – பெருமை + தேர்

- ‘ஈறுபோதல்’ விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு பெரு + தேர் என்றானது.
- ‘இனம் மிகல்’ என்ற விதிப்படி வருமொழியின் முதல் வல்லினத்திற்கு (த) இனமான ‘ந’கர மெல்லின மெய் தோன்றி பெரு + ந் + தேர் – பெருந்தேர் என்றானது.

35. வளைத்தோளி – வளை + தோளி

- ‘இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும்’ என்ற விதிப்படி நிலைமொழியீற்றில் உயிர் (ஐ) வந்து வருமொழி முதலில் வல்லினம் (த) வந்ததால் வல்லினம் மிகுந்து வளை + த் + தோளி என்றானது.

36. கையேந்தி – கை + ஏந்தி

- நிலைமொழி ஈற்றில் உள்ள உயிரையும் (ஐ) வருமொழி முதலில் வந்துள்ள உயிரையும் (ஏ) உடம்படுத்த உடம்படுமெய் தோன்றி கை + ய் + ஏந்தி என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி புணர்ந்து கை+ய் + ஏந்தி – கையேந்தி என்றானது.

37. நிறையுடை – நிறை + உடை

- நிலை மொழி ஈச்சில் உள் லாபம் உயிரையும் (ஐ) வருமொழி முதலில் உள்ள உயிரையும் (உ) உடம்படுத்த ய் என்ற உடம்படுமெய் தோன்றி நிறை + ய் + உடை என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி புணர்ந்து நிறை+ய்+ உடை – நிறையுடை என்றானது.

38. பத்தினி பெண்டிர் – பத்தினி + பென்டிர்

- ‘இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர் முன் கசதப மிகும்’ என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றில் உயிர் (இ) வந்து வருமொழி முதலில் வல்லினம் (பெ) வந்ததால் வல்லினம் மிகுந்து பத்தினி + ப் + பெண்டிர் என்றாகி பத்தினி பென்டிர் என்று புணர்ந்தது.

39. காற்சிலம்பு – கால் + சிலம்பு

- ‘லள வேற்றுமையில் றடவும்’ என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றில் உள்ள ’ல’ கரம் வருமொழி முதலில் வல்லினம் வந்ததால் (சி) ‘ற’ கரமாகத் திரிந்து காற் + சிலம்பு என்றாகி காற்சிலம்பு என்று புணர்ந்தது.

40. நல்லுரை – நன்மை + உரை

- ‘ஈறுபோதல்’ என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு நன் + உரை என்றானது.
- ‘முன்னின்ற மெய் திரிதல் என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈறு ‘ன’ கரம் ‘ல’ கரமாகத் திரிந்து நல் + உரை என்றானது.
- ‘தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டும் என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் உயிர் வந்ததால் (உ) நிலைமொழி முன்வந்த ஒற்று (ல்) இரட்டித்து நல்ல் + உரை என்றானது.
- ‘உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ என்ற விதிப்படி புணர்ந்து நல் + உரை – நல்லுரை என்றானது.

41. செங்கோல் – செம்மை + கோல்

- ஈறு போதல் என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு செம் + கோல் என்றானது.
- ‘முன்னின்ற மெய்திரிதல்’ என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்று ‘ம’ கரம் கெட்டு வருமொழியின் முதல் எழுத்தான வல்லினத்திற்கு (கோ) இனமான ‘ங’ கரமாய் திரிந்து செங் + கோல் என்றானது.
- பின் இயல்பாகப் புணர்ந்து செங்கோல் என்றானது.

42. மதிக்குடை – மதி + குடை

- இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும் என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றில் உயிர் (இ) வந்து வருமொழி முதலில் வல்லினம் (கு) வந்ததால் வல்லினம் மிகுந்து மதி + க் + குடை என்றானது.
- பின் இயல்பாகப் புணர்ந்து மதிக்குடை என்றானது.

43. பொற்கொடி – பொன் + கொடி

- 'ணன வல்லினம் வர டறவும்' என்னும் விதிப்படி வருமொழி முதலில் வல்லினம் (கொ) வந்த தால் நிலைமொழி ஈற்று 'ன' கரம் 'ற' கரமாக திரிந்துத் பொற் + கொடி என்றானது.
- பின் இயல்பாக புணர்ந்து பொற்கொடி என்றானது.

44. பெருந்தெய்வம் – பெருமை + தெய்வம்

- 'ஈறு போதல்' என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு பெரு + தெய்வம் என்றானது.
- 'இனம் மிகல்' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் வந்த வல்லினத்திற்கு (தெ) இனமான 'ந்' தோன்றி பெரு +ந்+ தெய்வம் என்றானது.
- பின் இயல்பாகப் புணர்ந்து பெருந்தெய்வம் என்றானது.

45. பூங்கொடியாள் – பூ + கொடியாள்

- 'பூப்பெயர் முன்இன மென்மையும் தோன்றும்' என்ற விதிப்படி 'பூ' என்ற நிலைமொழி முன் வருமொழி முதலில் வந்த வல்லினத்திற்கு (கொ) இனமான மெல்லினம் (ங்) மிகுந்து பூ + ங் +கொடியாள் என்றானது.
- பின் இயல்பாகப் புணர்ந்து பூங்கொடியாள் என்றானது.

46. அழுதேங்கி – அழுது + தேங்கி

- உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும் என்ற விதிப்படி அழுத் + ஏங்கி என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி புணர்ந்து அழுத் + ஏங்கி – அழுத்தேங்கி என்றானது.

47. மறவேல் – மறம் + வேல்

- 'மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும் என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள 'ம' கரம் கெட்டு மற + வேல் என்றானது.
- பின் இயல்பாகப் புணர்ந்து மறவேல் என்றானது.

48. செம்பொன் – செம்மை + பொன்

- 'ஈறுபோதல்' என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு செம் + பொன் என்றானது.
- பின் இயல்பாகப் புணர்ந்து செம்பொன் என்றானது.

49. திண்டிறல் – திண்மை + திறல்

- 'ஈறுபோதல் என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு திண் + திறல் என்றானது.
- 'ணள முன்டணவும் ஆகும் தநக்கள்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள 'ண' வந்ததால் வருமொழி முதலில் வந்த 'த'கரம் 'ட' கரமாய்த் திரிந்து திண் + டிறல் என்றானது.
- பின் இயல்பாகப் புணர்ந்து திண்டிறல் என்றானது.

50. வண்டுறை – வண்டு + உறை

- 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள உகரம் கெட்டு வண்ட் + உறை என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து வண்ட் + உறை – வண்டுறை என்றானது.

51. முறிவற – முறிவு + அற

- 'முற்றும் அற்று ஒரோவழி' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் உயிர் 'அ' வந்ததால் நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள முற்றியலுகரம் 'உ' கெட்டு முறிவ் + அற என்றானது.
- முறிவ் + அற – முறிவற என்றானது.

52. திருவுளம் – திரு + உளம்

- நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள உயிரையும் 'உ' வருமொழி முதலில் வந்துள்ள உயிரையும்

TNPSC தேர்விற்கான புத்தகங்களை பதிவிறக்கம் செய்ய www.tnpscgroup4.in

உடம்படுத்த உடம்படுமெய் 'வ்' தோன்றி திரு + வ் + உளம் என்றானது.

- 'உடல்மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து திரு + வ் + உளம் – திருவுளம் என்றானது.

53. இப்பிறப்பு – இல் + பிறப்பு

- 'லள' வேற்றுமையில் றடவும் என்னும் விதிப்படி வருமொழி முதலில் வல்லினம் 'பி' வந்த –தால் நிலைமொழி ஈற்று 'ல' கரம் 'ற' கரமாய்த் திரிந்து இப்பிறப்பு என்றானது.

54. ஆயிடை – ஆ + இடை

- நிலைமொழியில் உள்ள உயிரையும் 'ஆ' வருமொழி முதலில் வந்துள்ள உயிரையும் 'இ'உடம்படுத்த உடம்படுமெய் 'ய்' தோன்றி ஆ + ய் + இடை என்றானது.
- 'உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து ஆய் + இடை என்றானது.

55. ஆருயிர் = அருமை + உயிர்

- 'ஈறுபோதல்' என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு அரு + உயிர் என்றானது.
- பின் 'ஆதிநீடல்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழியின் முதல் எழுத்து 'அ' நீண்டு 'ஆ' என்றானது. ஆரு + உயிர்.
- 'முற்றும் அற்று ஒரோவழி' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் உயிர் வந்ததால் நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள முற்றுகரம் கெட்டு ஆர் + உயிர் என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து ஆர் + உயிர் – ஆருயிர் என்றானது.

56. மணிக்காசு – மணி + காசு

- 'இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும் என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றில் உயிர் 'இ'வந்து வருமொழி முதலில் வல்லினம் 'கா' வந்ததால் வல்லினம் மிகுந்து மண் + க் + காசு என்றானது.
- பின் இயல்பாகப் புணர்ந்து மணிக்காசு என்றானது.

57. நின்னருள் – நின் + அருள்

- 'தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர் வரின் இரட்டும்' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் உயிர் வந்ததால் நிலைமொழியில் தனிக்குறிலை அடுத்து வந்த ஒற்று 'ன்' இரட்டித்து நின் + ன் + அருள் என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து நின் + ன் + அருள் என்றானது.

58. தடந்தோள் – தடம் + தோள்

- 'வன்மைக்கு இனமாத் திரிபவும் என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் வல்லினம் 'த' வந்த –தால் நிலைமொழி ஈற்று 'ம' கரம் வல்லினத்திற்கு இனமான 'ந' கரமாய்த் திரிந்து தடந் + தோள் என்றாகி தடந்தோள் என்று புணர்ந்தது.

59. மழைக்கண்ணீர் – மழை + கண்ணீர்

- 'இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும் என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றில் உயிர் ஐ வந்து வருமொழி முதலில் வல்லினம் க வந்ததால் வல்லினம் மிகுந்து மழை + க் + கண்ணீர் என்றானது.
- பின் இயல்பாகப் புணர்ந்து மழைக்கண்ணீர் என்றானது.

60. நன்னூல் – நன்மை + நூல்

- 'ஈறுபோதல்' என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு நன் + நூல் என்றானது.
- 'னல முன் றனவும் ஆகும் தநக்கள் என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் வந்த 'ந' கரம் (நூ) 'ன' கரமாய்த் திரிந்து நன்னூல் என்றானது.

61. இரும்பொறை – இருமை + பொறை

- 'ஈறுபோதல்' என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு இரு + பொறை என்றானது.

- 'இனம் மிகல்' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் வந்த வல்லினத்திற்கு (ப) இனமான 'ம' கரம் மிகுந்து இரு + ம் + பொறை – இரும்பொறை என்றானது.

62. மணிக்கழுத்து – மணி + கழுத்து

- 'இயல்பினும் விதியினும் நின்ற கசதப மிகும் என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றில் உயிர் வந்து வருமொழி முதலில் வல்லினம் 'க'வந்ததால் வல்லினம் மிகுந்து மணி + க் + கழுத்து என்றானது.

63. வருத்தப்பாடு – வருத்தம் + பாடு

- 'மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும் என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் வல்லினம் (பா) வந்ததால் நிலைமொழி 'ம' கர ஈறு கெட்டு வருத்த + பாடு என்றானது.
- இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும் என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றில் உயிர் வந்ததால், வருமொழி முதலில் வல்லினம் (பா) மிகுந்து வருத்த + ப் + பாடு – வருத்தப்பாடு என்றானது.

64. கருமுகில் – கருமை + முகில்

- 'ஈறுபோதல்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்று மை விகுதி கெட்டு கரு + முகில் – கருமுகில் என்றானது.

65. அறைந்தறைந்து – அறைந்து + அறைந்து

- உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும் என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள உகரம் கெட்டு அறைந்த் + அறைந்து என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து அறைந்த் + அறைந்து – அறைந்தறைந்து என்றானது.

66. நெடுங்குவடு – நெடுமை + குவடு

- 'ஈறுபோதல்' என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு நெடு + குவடு என்றானது.
- 'இனம் மிகல்' என்ற விதிப்படி வருமொழி வல்லினத்திற்கு (கு) இனமான 'ங்'மிகுந்து நெடு +ங் +குவடு – நெடுங்குவடு என்றானது.

67. பேரிடி – பெருமை + இடி

- 'ஈறுபோதல்' என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு பெரு + இடி என்றானது.
- 'ஆதிநீடல்' என்ற விதிப்படி பேரு + இடி என்றானது.
- முற்றும் அற்று ஒரோவழி என்ற விதிப்படி வருமொழியில் உயிர் (உ) வந்ததால், நிலைமொழியீற்று 'உ' கரம் கெட்டு பேர் + இடி என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்னும் விதிப்படி புணர்ந்து பேர்+இடி – பேரிடி என்றானது.

68. வெஞ்சுடர் – வெம்மை + சுடர்

- 'ஈறுபோதல்' என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு வெம் + சுடர் என்றானது.
- 'முன்னின்ற மெய் திரிதல் என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் வந்த வல்லினத்திற்கு (சு) இனமான 'ஞ' கரமாக நிலைமொழி ஈற்று மெய் திரிந்து வெஞ்சுடர் என்றானது.

69. விண்ணிடி – விண் + இடி

- 'தனிக்குறில் முன் ஒற்று இரட்டும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி தனிக்குறிலை (வி) அடுத்து வந்த ஒற்று (ண்) இரட்டித்து விண்+ண்+இடி என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து விண் + ண் + இடி –விண்ணிடி என்றானது.

70. செருக்கெழ – செருக்கு + எழ

- 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும் என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள உயிர் (உ) கெட்டு செருக்க் + எழ என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி புணர்ந்து செருக்க் + எழ – செருக்கெழ என்றானது.

71. இருஞ்சிரம் – இருமை + சிரம்

- 'ஈறுபோதல்' என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு இரு + சிரம் என்றானது.

TNPSC தேர்விற்கான புத்தகங்களை பதிவிறக்கம் செய்ய www.tnpscgroup4.in

- ‘இனம் மிகல்’ என்ற விதிப்படி வருமொழி முதல் வல்லினத்திற்கு (சி) இனமான ‘ஞ’ கரம் தோன்றி இரு + ஞ் + சிரம் – இருஞ்சிரம் என்றானது.

72. தீத்தாவும் – தீ + தாவும்

- ‘இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும் என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றில் (ஈ) வந்நதால் வருமொழி முதலில் வந்த வல்லினம் மிகுந்து தீ + த் + தாவும் – தீத்தாவும் என்றானது.

73. தினையளவு – தினை +அளவு

- நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள உயிரையும் (ஐ) வருமொழி முதலில் வந்துள்ள உயிரையும் (அ) உடம்படுத்த ‘ய’கர உடம்படுமெய் தோன்றி தினை + ய் + அளவு என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி புணர்ந்து தினை + ய் + அளவு – தினையளவு என்றானது.

74. கண்ணுடையார் – கண் + உடையார்

- தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர் வரின் இரட்டும் என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் உயிர் வந்ததால் நிலைமொழியில் தனிக்குறிலை (க) அடுத்து வந்த ஒற்று (ண்) இரட்டித்து கண் + ண் + உடையார் என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி புணர்ந்து கண் + ண் + உடையார் – கண்ணுடையார் என்றானது.

75. செத்தொழியும் – செத்து + ஒழியும்

- ‘உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்’ என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள உகரம் கெட்டு செத்த் + ஒழியும் என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி புணர்ந்து செத்த் + ஒழியும் – செத்தொழியும் என்றானது.

76. பெண்ணரசு – பெண் + அரசு

- ‘தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர் வரின் இரட்டும்’ என்ற விதிப்படி நிலைமொழியிலுள்ள தனிக்குறிலை (பெ) அடுத்து வந்த ஒற்று (ண்) இரட்டித்து பெண் + ண் + அரசு என்றானது.

77. உயிருண்டு – உயிர் + உண்டு

- ‘உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ என்ற விதிப்படி புணர்ந்து உயிர் + உண்டு – உயிருண்டு என்றானது.

78. கற்கோடி – கல் + கோடி

- ‘லள வேற்றுமையில் றடவும் என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் வல்லினம் வந்ததால் நிலைமொழி ஈற்றில் வந்துள்ள ‘ல’கரம் ‘ற’கரமாய்த் திரிந்து கற் + கோடி – கற்கோடி என்றானது.

79. விளக்கேற்றி – விளக்கு + ஏற்றி

- ‘உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும் என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள உகரம் கெட்டு விளக்க் + ஏற்றி என்றானது.
- ‘உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ என்ற விதிப்படி புணர்ந்து விளக்க் + ஏற்றி – விளக்கேற்றி என்றானது.

80. மதியெறிந்து – மதி + எறிந்து

- நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள உயிரையும் (இ) வருமொழி முதலில் வந்துள்ள உயிரையும் (எ) உடம்படுத்த ‘ய’ கர உடம்படுமெய் தோன்றி மதி + ய் + எறிந்து என்றானது.
- ‘உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ என்ற விதிப்படி புணர்ந்து மதி + ய் + எறிந்து – மதியெறிந்து என்றானது.

81. சேவடி – செம்மை + அடி

- ‘ஈறுபோதல்’ என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு செம் + அடி என்றானது.
- ‘ஆதிநீடல்’ என்ற விதிப்படி சேம் + அடி என்றானது.
- ‘முன்னின்ற மெய் திரிதல்’ என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்று ‘ம’ கரம் ‘வ’கரமாகி சேவ் + அடி என்றானது.

TNPSC தேர்விற்கான புத்தகங்களை பதிவிறக்கம் செய்ய www.tnpscgroup4.in

- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து சேவ் + அடி – சேவடி என்றானது.

82. பேரிஞ்சி – பெருமை + இஞ்சி

- 'ஈறுபோதல்' என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு பெரு + இஞ்சி என்றானது.
- 'ஆதிநீடல்' என்ற விதிப்படி பேரு + இஞ்சி என்றானது.
- 'முற்றும் அற்று ஒரோவழி' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் உயிர் (இ) வந்ததால் நிலைமொழி ஈற்று 'உ'கரம் கெட்டு பேர் + இஞ்சி என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து பேர் + இஞ்சி – பேரிஞ்சி என்றானது.

83. பெருந்தெய்வம் – பெருமை + தெய்வம்

- 'ஈறுபோதல்' என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு பெரு + தெய்வம் என்றானது.
- 'இனம் மிகல்' என்ற விதிப்படி வருமொழியின் முதலில் வந்த வல்லினத்திற்கு (த்) இனமான 'ந' கரம் தோன்றி பெரு + ந் + தெய்வம் – பெருந்தெய்வம் என்றானது.

84. தஞ்சென்னி – தம் + சென்னி

- 'வன்மைக்கு இனமாத் திரிபவும் என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றும் 'ம' கரம் வருமொழி முதலில் வந்த வல்லினத்திற்கு (செ) இனமான மெல்லினமாகத் 'ஞ்' திரிந்து தஞ் + சென்னி – தஞ்சென்னி என்றானது.

85. தென்கரை – தெற்கு + கரை

- திசையோடு பிறவும் சேரின் நிலையீற்று உயிர்மெய் நீங்கலும் என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள உயிர்மெய் (கு) கெட்டு தெற் +கிழக்கு என்றானது.
- 'றகரம் னலவாத் திரிதலும் என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்று 'ற'கரம் 'ன' கரமாய்த் திரிந்து, தென் + கரை – தென்கரை என்றானது.

86. பெரும்பூதம் – பெருமை + பூதம்

- 'ஈறுபோதல்' என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு பெரு + பூதம் என்றானது.
- 'இனம் மிகல்' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதல் வல்லினத்திற்கு (பூ) இனமான 'ம' கரம் மிகுந்து பெரும் + ம் + பூதம் – பெரும்பூதம் என்றானது.

87. செழும்பொன் – செழுமை + பொன்

- ஈறுபோதல் என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு செழு + பொன் என்றானது.
- 'இனம் மிகல்' என்ற விதிப்படி வருமொழி வல்லினத்திற்கு (பொ) இனமான 'ம' கரம் மிகுந்து செழு + ம் + பொன் –செழும்பொன் என்றானது.

88. கருஞ்சிகரம் – கருமை + சிகரம்

- ஈறுபோதல் என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு கரு + சிகரம் என்றானது.
- 'இனம் மிகல்' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் வந்த வல்லினத்திற்கு (சி) இனமான 'ஞ'கரம் மிகுந்து கரு + ஞ் + சிகரம் – கருஞ்சிகரம் என்றானது.

89. இருட்கடல் – இருள் + கடல்

- 'லள வேற்றுமையில் றடவும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்று 'ள'கரம் 'ட'கரமாய்த் திரிந்து இருட் + கடல் – இருட்கடல் என்றானது.

90. ஒன்றென்ப – ஒன்று + என்ப

- 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழியீற்று 'உ' கரம் கெட்டு ஒன்ற் + என்ப என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து ஒன்ற் + என்ப – ஒன்றென்ப என்றானது.

91. செந்தமிழ் – செம்மை + தமிழ்

- 'ஈறுபோதல்' என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு செம் + தமிழ் என்றானது.

- முன்னின்ற மெய் திரிதல் என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள 'ம' கரம் வருமொழி முதலிலுள்ள வல்லினத்திற்கு இனமான 'ந' கரமாய்த் திரிந்து செந் + தமிழ் – செந்தமிழ் என்றானது.

92. எண்ணமெலாம் – எண்ணம் + எலாம்

- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து எண்ணம் + எலாம் – எண்ணமெலாம் என்றானது.

93. பிரித்தடுக்கி – பிரித்து + அடுக்கி

- 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்று உகரம் கெட்டு பிரித்த் + அடுக்கி என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து பிரித்த் + அடுக்கி – பிரித்தடுக்கி என்றானது.

94. தமிழிலிலா – தமிழில் + இலா

- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து தமிழில் + இலா – தமிழிலிலா என்றானது.

95. பல்கலைகள் – பல + கலைகள்

- 'பல சில எனும் இவை தம்முன்...... பிறவரின் அகரம் ஏகி'என்னும் விதிப்படி நிலைமொழி 'பல'முன் பிறசொல்லான 'கலைகள்' வந்ததால் நிலைமொழியீற்றிலுள்ள அகரம் கெட்டு பல் + கலைகள் – பல்கலைகள் என்றானது.

96. முன்னரண் – முன் +அரண்

- 'தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர் வரின் இரட்டும்' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் உயிர் வந்ததால் நிலைமொழி ஈற்று மெய் இரட்டித்து முன்ன் + அரண் என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து முன்ன் + அரண் – முன்னரண் என்றானது.

97. கொத்துப்பூ – கொத்து + பூ

- 'இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்று உயிர் முன் வருமொழி முதலில் வந்த வல்லினம் (பூ) மிகுந்து கொத்து + ப் + பூ – கொத்துப்பூ என்றானது.

98. வரகரிசி – வரகு + அரிசி

- 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்று 'உ' கரம் கெட்டு வரக் + அரிசி என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து வரக் + அரிசி – வரகரிசி என்றானது.

99. மரப்பட்டை – மரம் + பட்டை

- 'மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும்' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் வல்லினம் (ப) வந்ததால் நிலைமொழி ஈற்று 'ம'கரம் கெட்டு மர + பட்டை என்றானது.
- 'இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றில் உயிர் (அ) வந்ததால் வருமொழி முதலில் வந்த வல்லினம் (ப) மிகுந்து மர + ப் + பட்டை – மரப்பட்டை என்றானது.

100.அழிவேற்று – அழிவு + ஏற்று

- 'முற்றும் அற்று ஒரோவழி' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் உயிர் (ஏ) வந்ததால் நிலைமொழி ஈற்று 'உ' கரம் கெட்டு அழிவ் + ஏற்று என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி புணர்ந்து அழிவ் + ஏற்று – அழிவேற்று என்றானது.

101. குடிசையாகும் – குடிசை + ஆகும்

- நிலைமொழி ஈற்றில் உள்ள உயிரையும் (ஐ) வருமொழி முதலில் வந்துள்ள உயிரையும் (ஆ) உடம்படுத்த 'ய' கர உடம்படுமெய் தோன்றி குடிசை+ ய்+ ஆகும் என்றானது.

TNPSC தேர்விற்கான புத்தகங்களை பதிவிறக்கம் செய்ய www.tnpscgroup4.in

- ‘உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்வே’ என்ற விதிப்படி புணர்ந்து குடிசை+ ய்+ ஆகும் குடிசையாகும் என்றானது.

102.பேரறிவு – பெருமை + அறிவு

- ’ஈறுபோதல்’ என்ற விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு பெரு+ அறிவு என்று ஆனது.
- ’ஆதிநீடல்’ என்ற விதிப்படி பேரு+ அறிவு என்று ஆனது
- ‘முற்றும் அற்று ஒரோவழி’ என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்று ’உ’ கரம் கெட்டு பேர்+அறிவு என்றானது.
- ’உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ என்ற விதிப்படி புணர்ந்து பேர்+அறிவு– பேரறிவு என்று ஆனது.

103.வறுமையுற்று – வறுமை+ உற்று

- நிலைமொழி ஈற்றில் உள்ள உயிரையும் (ஐ) வருமொழி முதலில் வந்துள்ள உயிரையும் உடும்படுத்த ’ய’ கர உடம்படுமெய் தோன்றி வறுமை+ ய்+உற்று என்றானது.
- ‘உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ என்ற விதிப்படி புணர்ந்து வறுமை + ய் + உற்று – வறுமையுற்று என்றானது.

104.சீராக – சீர்+ ஆக

- ‘உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ என்ற விதிப்படி புணர்ந்து சீர்+ ஆக– சீராக என்று ஆனது.

105.கருங்கல் – கருமை+ கல்

- ‘ஈறுபோதல்’ என்ற விதிப்படி மை விகுதி கேட்டு கரு+ கல் என்றானது.
- ‘இனம் மிகல்’ என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் வந்த வல்லினத்திற்கு (க) இனமான மெல்லினம் ’ங்’ தோன்றி கரு+ங்+ கல் – கருங்கல் என்றானது.

106.உனக்கில்லை – உனக்கு+ எல்லை

- ‘உயிர்வரின் உக்குறல் மெய் விட்டு ஓடும்’ என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்று ’உ’கரம் கெட்டு உனக் + இல்லை என்றானது.
- ‘உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ என்ற விதிப்படி புணர்ந்து உனக்+ இல்லை – உனக்கில்லை என்றானது.

107.கண்ணீர் – கண்+ நீர்

- ‘னள முன் டணவும் ஆகும் தநக்கள்’ என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றில் ’ண’ கரம் வந்ததால் வருமொழி முதலில் வந்த ’ந’ கரம் ’ண’ கரமாகத் திரிந்து கண்ணீர் என்றானது.

108.கரையேற – கரை+ ஏற

- நிலைமொழி ஈற்றில் உள்ள உயிரையும் (ஐ) வருமொழி முதலில் வந்துள்ள உயிரையும் (ஏ) உடம்படுத்த ய கர உடம்படுமெய் தோன்றி கரை+ ய்+ ஏற என்றானது.
- ‘உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ என்ற விதிப்படி புணர்ந்து கரை+ ய்+ ஏற – கரையேற என்றானது.

109.பம்பரமாகி – பம்பரம் + ஆகி

- ‘உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ என்ற விதிப்படி புணர்ந்து பம்பரம்+ ஆகி – பம்பரமாகி என்று ஆனது.

110. இவர்களிடம் – இவர்கள் + இடம்

- ‘உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ என்ற விதிப்படிப் புணர்ந்து இவர்கள்+ இடம் – இவர்களிடம் என்று ஆனது.

111. தீக்குச்சி – தீ+ குச்சி

- ‘இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும்’ என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றில் உயிர் வந்ததால் வருமொழி முதலில் வந்த வல்லினம் (கு) மிகுந்து தீ +க்+குச்சி – தீக்குச்சி என்றானது.

112. சொற்பதம் – சொல்+ பதம்

- லள வேற்றுமையில் றடவும்’ என்னும் விதிப்படி வருமொழி முதலில் வல்லினம் (ப) வந்ததால் நிலைமொழி ஈற்று’ ல’ கரம் ’ற’ கரமாகி சொற்+ பதம்– சொற்பதம் என்றானது.

113. மண்ணரசு – மண் + அரசு

- 'தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டும் என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் உயிர் (அ) வந்ததால் நிலைமொழி ஈற்றில் வந்த ஒற்று (ண்) இரட்டித்து மண்+ண்+அரசு என்றானது.

114. இருளறுத்திடும் – இருள் + அறுத்திடும்

- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி உணர்ந்து இருள்+ அறுத்திடும் இருளறுத்திடும் என்றானது.

115. பூஞ்சோலை – பூ+ சோலை

- 'பூப்பெயர் முன் இன மென்மையும் தோன்றும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழியில் 'பூ' என்ற சொல் முன் வருமொழி முதலில் வந்த வல்லினத்திற்கு இனமான' ஞ' தோன்றி பூ +ஞ்+ சோலை– பூஞ்சோலை என்றானது.

116. தன்னுயிர் – தன்+ உயிர்

- 'தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர் வரின் இரட்டும் இரட்டும் என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் உயிர் (உ) வந்ததால் நிலைமொழி ஈற்றில் உள்ள ஒற்று இரட்டித்து தன்+ ன்+ உயிர் என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து தன்+ ன்+ உயிர்– தன்னுயிர் என்றானது.

117. தற்சூல தன்+ சூழல்

- 'ணன வல்லினம் வர டறவும்' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் வல்லினம் (சூ) வந்ததால், நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள ன கரம் ' ற' கரமாய் திரிந்து தற்+சூழ – தற்சூழ என்றானது.

118. கடும்பகை – கடுமை+ பகை

- 'ஈறு போதல்' என்ற விதிப்படி மை விகுதி கேட்டு கடு+ பகை என்று ஆனது.
- 'இனம் மிகல்' என்ற விதிப்படி வருமொழி முதலில் வந்த வல்லினத்திற்கு (ப) இனமான 'ம' கரம் என் தோன்றி கடு + ம் + பகை – கடும்பகை என்றானது.

119. பரிதியாகம்– பரி + தியாகம்

- 'இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர் முன் கசதப மிகும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றில் உயிர்(இ) வந்ததால் வருமொழி முதலில் வந்த வல்லினம் (தி) மிகுந்து பரி + த்+ தியாகம் – பரித்தியாகம் என்று ஆனது.

120.வானாளும் – வான்+ ஆளும்

- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து வான்+ ஆளும் – வானாளும் என்றானது.

121. திருந்தவை திருந்து + அவை

- 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோ ஓடும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்றில் வந்த உகரம் கெட்டு திருந்த்+ அவை என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி புணர்ந்து திருந்த்+ அவை – திருந்தவை என்றானது.

122.முக்குடை மூன்று+ குடை

- 'மூன்று ஆறு ஏழ் குறுகும்' என்ற விதிப்படி, எண்ணுப் பெயரின் முதல் எழுத்தான 'மூ' குறுகி முன்று+ குடை என்று ஆனது.
- 'ஈற்று உயிர்மெய்யும் ஏகும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்று மெய் கெட்டு முன்+ குடை என்றானது.
- 'மூன்றன் உறுப்பு அழிவும் வந்ததும் ஆகும்' என்ற விதிப்படி நிலைமொழி ஈற்று' ன' கரம் வருமொழி முதல் மெய் எழுத்தாய் திரிந்து முக்+குடை – முக்குடை என்றானது.

123.அணிந்துரை – அணிந்து + உரை

- 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய் விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி 'அணிந்து+ உரை' ஆனது.
- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி 'அணிந்துரை' என்றானது.

124.பொதுச்சிறப்பு – பொது + சிறப்பு

- 'இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர் முன் கசதப மிகும்' என்ற விதிப்படி 'பொதுச்சிறப்பு' என்றானது.

125.தண்டுடை – தண்டு + உடை

- 'உயிர்வரின் உக்குறல் மெய் விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி' 'தண்ட்+ உடை' ஆனது.
- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி' தண்டுடை' என்றானது.

126.இயைவதாயினும் – இயைவது + ஆயினும்

- 'உயிர்வரின் உக்குறல் மெய் விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி' 'இயைவத்+ஆயினும்' என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி இயைவதாயினும் என்றானது.

127.புகழெனின் – புகழ் + எனின்

- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி' புகழெனின்' என்றானது.

128.மன்னுயிர்– மண் + உயிர்

- 'தனிக்குறில் முன்னொற்று உயிர்வரின் இரட்டும்' என்ற விதிப்படி 'மன்ன்+ உயிர்' என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி 'மன்னுயிர்' என்றானது.

129.பெருந்தவத்தாய் – பெருமை + தவத்தாய்

- 'ஈறுபோதல்' விதிப்படி 'பெரு+ தவத்தாய்' என்றானது.
- 'இனம் மிகல்' விதிப்படி' பெருங்+ ந்+ தவத்தாய் என்று ஆனது.

130.என்றிவை – என்று + இவை

- 'உயிர்வரின் உக்கரல் மெய் விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி' 'என்ற்+ இவை' என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி 'என்றிவை' என்றானது.

131. பெருங்கலம் – பெருமை + கலம்

- 'ஈறுபோதல்' விதிப்படி' பெரு+கலம்' என்று ஆனது.
- 'இனம் மிகல்' விதிப்படி' பெரு+ங்+ கலம் என்றாகி' 'பெருங்கலம்' என்றானது.

132.புவியாட்சி – புவி + ஆட்சி

- 'இஈஐ வழி யவ்வும்' என்ற விதிப்படி' புவி + ய் + ஆட்சி' என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி' புவியாட்சி' என்று ஆனது.

133.மண்ணுடை – மண் + உடை

- 'தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டும் என்ற விதிப்படி 'மண்ண்+ உடை' என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி ' மண்ணுடை' என்றானது.

134.புறந்தருதல் – புறம்+தருதல்

- மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீ று ஒப்பவும் வன்மைக்கு இனமாத் திரிபவும் ஆகும்' என்ற விதிப்படி 'புற+ தருதல்' என்று ஆகி பின்னர் 'புறந்தருதல்' என்றானது.

135.கருங்கடல் கருமை + கடல்

- 'ஈறுபோதல்' விதிப்படி 'கரு+ கடல்' என்றானது.
- 'இனம் மிகல்' விதிப்படி 'கருங்கடல்' என்றானது.

136.நீரோடை – நீர்+ ஓடை

- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி 'நீரோடை' என்றானது.

137.சிற்றூர் – சிறுமை + ஊர்

- 'ஈறுபோதல்' விதிப்படி சிறு+ ஊர் என்று ஆனது.
- 'தன்னொற்றிரட்டால்' என்ற விதிப்படி 'சிற்று+ ஊர்' என்று ஆனது.
- 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி' 'சிற்ற்+ ஊர்' என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி' சிற்றூர்' என்று ஆனது.

138.கற்பிளந்து – கல் + பிளந்து

- 'ல ள வேற்றுமையில் வழிவரின் றடவும்' கற்பிளந்து என்று ஆனது.

139.மணிக்குளம் – மணி + குளம்

- 'இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர் முன் கசதப மிகும்' என்ற விதிப்படி மணிக்குளம் என்றானது.

140.அமுதென்று – அமுது + என்று

- 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய் விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி' 'அமுத்+ என்று' என்று ஆனது.
- 'உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி 'அமுதென்று' என்றானது.

141. சிறுகோல் – சிறுமை + கோல்

- ஈறுபோதல் விதிப்படி சிறு + கோல் என்றாகி இயல்பாக சிறுகோல் என்றானது.

142.பொற்சிலம்பு – பொன் + சிலம்பு

- 'ணன முன் வல்லினம் வர டறவும் என்ற விதிப்படி 'பொற்சிலம்பு' என்றானது.

143.இழுக்கின்றி – இழுக்கு + இன்றி

- 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி இழுக்க் + இன்றி என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி 'இழுக்கின்றி' என்றானது.

144.முறையறிந்து – முறை + அறிந்து

- இஈஐ வழி யவ்வும் என்ற விதிப்படி முறை + ய் + அறிந்து என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி முறையறிந்து என்றானது.

145.அரும்பொருள் – அருமை + பொருள்

- 'ஈறுபோதல்' விதிப்படி 'அரு + பொருள்' என்றானது.
- இனம் மிகல் விதிப்படி அரும்பொருள் என்றானது.

146.மனையென – மனை + என

- 'இஈஐ வழி யவ்வும்' என்ற விதிப்படி மனை + ய் + என என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி மனையென என்றானது.

147.பயமில்லை – பயம் + இல்லை

- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி பயமில்லை என்றானது.

148.கற்பொடி – கல் + பொடி

- 'லள வேற்றுமையில் வலிவரின் றடவும் என்ற விதிப்படி 'கற்பொடி' என்றானது.

149.உலகனைத்தும் – உலகு + அனைத்தும்

- 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி உலக் + அனைத்தும் என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி உலகனைத்தும் என்றானது.

150.திருவடி – திரு + அடி

- ஏனை உயிர்வழி வவ்வும் என்ற விதிப்படி திரு + வ் + அடி என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி திருவடி என்றானது.

151. தடந்தேர் – தடம் + தேர்

- 'மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும் வன்மைக்கு இனமாத் திரிபவும் ஆகும்' என்ற விதிப்படி 'தட + தேர்' என்றாகி பின்னர் வன்மைக்கு இனமான 'ந்' தோன்றி 'தடந்தேர்' என்றானது.

152.காலத்தச்சன் – காலம் + தச்சன்

- 'மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும்' என்ற விதிப்படி கால + தச்சன் என்றானது.
- 'வன்மைக்கு இனமாத் திரிபவும் ஆகும்' என்ற விதிப்படி 'காலத்தச்சன்' என்றானது.

153.உழுதுழுது – உழுது + உழுது

- 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்' என்ற விதிப்படி 'உழுத் + உழுத் + உழுது' என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி 'உழுதுழுது' என்றானது.

154.பேரழகு – பெருமை + அழகு

- 'ஈறுபோதல்' என்ற விதிப்படி 'பெரு + அழகு' என்றானது.
- 'ஆதிநீடல்' விதிப்படி 'பேரு + அழகு' என்றானது.
- 'இனையவும்' விதிப்படி இடையுகரம் கெட்டு 'பேர் + அழகு' என்றானது.
- 'உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே' என்ற விதிப்படி 'பேரழகு' என்றானது.

155.அருவினை – அருமை + வினை
- ‘ஈறுபோதல்’ விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு ‘அரு + வினை’ என்றானது. பின்னர் இயல்பாக புணர்ந்து ‘அருவினை’ என்றானது.

156.செம்பரிதி – செம்மை + பரிதி
- ‘ஈறுபோதல்’ விதிப்படி மை விகுதி கெட்டு ‘செம் + பரிதி’ என்றானது.
- செம் + பரிதி இயல்பு புணர்ச்சியில் ‘செம்பரிதி’ என்றானது.

157.வானமெல்லாம் – வானம் + எல்லாம்
- ‘உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ என்ற விதிப்படி வானமெல்லாம் என்று புணர்ந்தது.

158.உன்னையல்லால் – உன்னை + அல்லால்
- ‘இஈஐ வழி யவ்வும்’ என்ற உடம்படுமெய் புணர்ச்சியின் படி உன்னை + ய் + அல்லால் என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி ‘உன்னையல்லால்’ என்று புணர்ந்தது.

159.செந்தமிழே – செம்மை + தமிழே
- ‘ஈறுபோதல்’ விதிப்படி செம் + தமிழே என்றானது.
- ‘முன்னின்ற மெய் திரிதல்’ விதிப்படி ‘செந்தமிழே’ என்றானது.

160.ஆங்கவற்றுள் – ஆங்கு + அவற்றுள்
- உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும் என்ற விதிப்படி ஆங் + அவற்றுள் என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி ஆங்கவற்றுள் என்றானது.

161.தனியாழி – தனி + ஆழி
- ‘இஈஐ வழி யவ்வும்’ என்ற விதிப்படி தனி + ய் + ஆழி என்றானது.
- ‘உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே’ என்ற விதிப்படி தனியாழி என்றானது.

162.வெங்கதிர் – வெம்மை + கதிர்
- ஈறுபோதல் விதிப்படி வெம் + கதிர் என்றானது.
- ‘முன்னின்ற மெய்திரிதல்’ என்ற விதிப்படி வெங்கதிர் என்றானது.

163.இனநிரை – இனம் + நிரை
- மவ்வீறு ஒற்றழிந்து உயிரீறு ஒப்பவும் என்ற விதிப்படி இனநிரை என்றானது.

164.புதுப்பெயல் – புதுமை + பெயல்
- ஈறுபோதல் விதிப்படி புது + பெயல் என்றானது.
- ‘இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும் என்ற விதிப்படி புதுப்பெயல் என்றானது.

165.அருங்கானம் – அருமை + கானம்
- ‘ஈறுபோதல்’ விதிப்படி அரு + கானம் என்றானது.
- ‘இனமிகல்’ விதிப்படி அருங்கானம் என்றானது.

166.எத்திசை – எ + திசை
- ‘இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும்’ என்ற விதிப்படி எத்திசை என்றானது.

167.உள்ளொன்று – உள் + ஒன்று
- ‘தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் ஒற்று இரட்டும்’ என்ற விதிப்படி உள்ள் + ஒன்றானது.
- உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி உள்ளொன்று என்றானது.

168.ஒருமையுடன் – ஒருமை + உடன்
- இஈஐ வழி யவ்வும் என்ற விதிப்படி ஒருமை + ய் + உடன் என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி ஒருமையுடன் என்றானது.

169.பூம்பாவாய் – பூ + பாவாய்
- ‘பூப்பெயர்’ முன் இனமென்மையும் தோன்றும் என்ற விதிப்படி பூம்பாவாய் என்றானது.

170.தலைக்கோல் – தலை + கோல்

- இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன் கசதப மிகும் என்ற விதிப்படி தலைக்கோல் என்றானது.

171.முன்னுடை – முன் + உடை

- தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் ஒற்று இரட்டும் என்ற விதிப்படி முன்ன் + உடை என்றானது.
- உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி முன்னுடை என்றானது.

172.ஏழையென – ஏழை + என

- 'இஈஐ வழி யவ்வும்' என்ற விதிப்படி ஏழை +ய் + என என்றானது.
- உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி ஏழையென என்றானது.

173.நன்மொழி – நன்மை + மொழி

- ஈறுபோதல் விதிப்படி நன் + மொழி என்றாகி இயல்பாகப் புணர்ந்து நன்மொழி என்றானது.

174.உரனுடை – உரன் + உடை

- உடல் மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே என்ற விதிப்படி உரனுடை என்றானது.

175.பெருங்கடல் – பெருமை + கடல்

- ஈறுபோதல் விதிப்படி பெரு + கடல் என்றானது.
- இனமிகல் விதிப்படி பெருங்கடல் என்று புணர்ந்தது.

TNPSC தேர்விற்கான புத்தகங்களை பதிவிறக்கம் செய்ய www.tnpscgroup4.in